

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.K.27.421/2012/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla a Litter & Bíró Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Litter Zsuzsanna ügyvéd által képviselt felperesnek a jogi igazgató által képviselt **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa** (1088 Budapest, Reviczky utca 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla a keresetet elutasítja.

A kereseti illetéket a felperes viseli.

Az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes 2011. szeptember 29-én közzétett, a Budapest 96,4 MHz körzeti rádiós médiaszolgáltatási lehetőségre vonatkozó Pályázati Felhívásának (a továbbiakban: Felhívás) formai előírása szerint a Pályázati Ajánlat minden oldalát folyamatos oldalszámozással kell ellátni, az eredetiség és megbontatlanság biztosítása céljából pedig az eredeti példány minden lapját ki kell lyukasztani, azon fonalat kell átfűzni, a fonal végét az utolsó lap hátoldalán egyszer ragasztható címkével le kell ragasztani, és a címkét cégszerűen vagy meghatalmazással igazolt képviselő útján aláírni oly módon, hogy az aláírás papírlapra is átérjen (Pályázati Felhívás 1.10.4.7. és 1.10.4.8. pontjai). Két pályázó, köztük a felperes nyújtott be ajánlatot. Ajánlatának üres oldalait a folyamatos sorszámozáskor figyelmen kívül hagyta, a megkövetelt alakítások egyike szerinti aláírással nem látta el, míg az utolsó lapon található egyszer ragasztható címkén a felperes ügyvezetőjének egyszerű aláírása szerepelt.

A felperest a 17/2012. (I.11.) számú döntéssel az alperes pályázati nyilvántartásba vette. Az ajánlatok érdemi elbírálásáról hozott 1206/2012. (VII.5.) számú határozatában az alperes megállapította, hogy a felperes ajánlata a folyamatos oldalszámozás, az ajánlati lapok hátoldalai és egyes mellékletei cégszerű aláírásának hiánya miatt, valamint azon oknál fogva, hogy az egyszer ragasztható címkén csak az ügyvezető egyszerű aláírása szerepel, nem a Felhívás 1.10.4.7. és 8. pontjában meghatározott formában került benyújtásra, továbbá nem felelt meg a

Felhívás 2.1. pontjában meghatározott formai feltételeknek, ezért a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 57. § (2) bekezdés b) és d) pontjai, és a Felhívás 1.10.6.1. b) és d) pontjai szerint az ajánlat alakilag érvénytelen.

Az alperesi határozat bírósági felülvizsgálata iránt a felperes terjesztett elő keresetet, melyben a határozat hatályon kívül helyezését kérte. A megállapított tényállást nem vitató, az alperes jogi álláspontját támadó érvelése szerint az Mttv. nem tartalmaz speciális rendelkezést vagy kivételt a tekintetben, hogy a pályázati nyilvántartásba vételről hozott határozat ne minősülne közigazgatási határozatnak, hiszen a döntés az egész ügy érdemére kihat, miután a pályázónak a pályázati eljárásban való részvétellel kapcsolatosan valamennyi joga innentől eredeztethető. Az alperesnek a pályázati nyilvántartásba vételről formai közigazgatási határozatot kellett volna hoznia, abban jogorvoslati lehetőséget biztosítania, avagy azt kizárni. Az Mttv. 58. § (1) és (2) bekezdése, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 71. §-a alapján kifejtette, hogy a fellebbezési határidő eredménytelen eltelte után a 17/2012. (I.11.) számú döntés jogerőssé vált, ehhez a jogerőre emelkedett határozathoz az alperes kötve volt, azt mindaddig nem módosíthatta volna, amíg a jogszabálysértést nem bizonyítja. A pályázati nyilvántartásba vételről hozott jogerős döntésnek - amely a szerzett jog védelmét szolgálja - hivatalból történő módosítása sérti az ügyfél jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait. Álláspontja szerint az elektronikus formában benyújtott ajánlatból is látható, hogy az üres oldalak nem képezik a pályázati ajánlat részét, azok érdemi információt nem tartalmaznak. Az alperes számos későbbi döntésében már nem kifogásolta az üres oldalak aláírásának hiányát, sőt azt írta elő, hogy az ajánlat üres oldalait nem kell aláírni és oldalszámozni, csak keresztirányban áthúzni, ezzel a különbségtétellel sérült a Ket. 2. §-a szerinti egyenlő elbánás követelménye. Az alperes csak néhány esetben kifogásolta az ajánlat utolsó oldalán található egyszer ragasztható címkén szereplő cégszerű aláírás hiányát, ilyen sérelem megállapítása a korábbi gyakorlatára nem volt jellemző, több alkalommal is befogadott, és alakilag érvényesnek tekintett olyan ajánlatot, ahol a címke nem volt cégszerűen aláírva. Állította, hogy az ajánlatának mellékleteit képező, harmadik fél által kiadott dokumentumok benyújtási formája is megfelelt a Médiatanács korábbi gyakorlatának, mert aláírás hiányában ilyen ajánlatokat az alperes már nyilvánított alakilag érvényesnek. Mindemellett nem volt kötelező a Pályázati díj megfizetéséről szóló igazolás csatolása, azt a felperes kizárólag a gyorsabb ellenőrizhetőség végett nyújtotta be, annak eredetiségét igyekezett fenntartani azzal, hogy azon nem módosított. Felsorolta külön oldalon azokat a mellékleteket, amit cégszerű aláírással is ellátott.

Az alperes érdemi nyilatkozatában a felperes keresetének elutasítását, és költségben való marasztalását kérte. Kifejtette, hogy a Pályázati Nyilvántartás nem önálló konstitutív, anyagi jogi hatást keletkeztető hatósági nyilvántartás; a nyilvántartásba vétel tartalmában, típusában, de még formájában sem értékelhető a hatósági ügyet érdemben lezáró hatósági határozatnak. Nem más, mint az adott pályázattal kapcsolatos hatósági eljárás része, adott hatósági eljárás ügyféli

körének nyilvántartása. A Fővárosi Ítéltábla 2.K.27.265/2012/2. számú végzésére utalással kifejtette, hogy a Pályázati Nyilvántartásba vételtől vagy annak elutasításától függetlenül, az Mttv. 58. § (3) bekezdése alapján az alaki érvénytelenséget az eljárás minden szakaszában jogosult és köteles vizsgálni. A felperes ténszerűen nem tett eleget a folyamatos oldalszámozás alakszerűségi követelményének, az egyszer ragasztható címkén cégszerű aláírás nem szerepelt, ezek olyan alaki érvénytelenségi okok amelyek törvény szerint hiánypótlással nem orvosolhatók. A Felhívás értelmező rendelkezéseiből egyértelműen következik, hogy a Pályázati Ajánlat részét képező dokumentumoknak kell tekinteni a Pályázati Ajánlat mellékleteit is, függetlenül azok kiállítójától, így a felperesnek ezen dokumentumokat is a cégjegyzés szabályai szerint kellett volna aláírnia. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 2.K.27.092/2012/20. számú ítéletére.

A kereset nem alapos.

A per tárgya a 1206/2012. (VII.5.) számú határozat felperesi ajánlat érvénytelenségét megállapító rendelkezésének a felülvizsgálata. A közigazgatási határozatot a Fővárosi Ítéltábla az Mttv. 62. § (5) bekezdése szerint alkalmazandó, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/A. §-a alapján, a meghozatalakor alkalmazott jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálta felül. A per tárgyán kívül eső, a nyilvántartásba vételről hozott 17/2012. (I.11.) számú döntés jogszerűséget a jelen perben a bíróság nem ítélt meg, azt csak abból a szempontból vizsgálhatta, hogy az abban foglaltak ellenére hozott döntés az ügy érdemére, a vizsgálandó határozat jogszerűségére kihatott-e.

Az alperes az Mttv. 57-62. §-ai által szabályozott eljárás eredményeképpen köt hatósági szerződést a nyertessé nyilvánított pályázóval. Az Mttv. a műsorszolgáltatási jogosultság pályázat útján való elnyerésével kapcsolatos pályázati eljárásra a Ket. rendelkezéseit, a speciális rendelkezésekbe foglalt eltérésekkel rendeli alkalmazni (Mttv. 48. § (2) bekezdése). A pályázati eljárás során ezért elsődlegesen azokat a különös eljárási szabályokat kell figyelembe venni, amelyet erre nézve az Mttv. meghatározott. Ilyen különös, a Ket. általános rendelkezéseihez képest speciális törvényi rendelkezéseket, eljárási szabályokat fogalmaz meg az Mttv. 58. és 59. §-a.

Az Mttv. 58. § (1) bekezdése értelmében a Médiatanács az alakilag érvényes pályázati ajánlatot benyújtó pályázókat - a benyújtási határidő lejártától számított negyvenöt napon belül - hatósági nyilvántartásba veszi. Az Mttv. 58. § (2) bekezdése alapján az alakilag érvénytelen pályázat esetén a Médiatanács a pályázó pályázati nyilvántartásba vételét végzéssel megtagadja. A nyilvántartásba vételt megtagadó végzés megszünteti az eljárásban a pályázó ügyféli minőségét. A pályázati nyilvántartásba vétel célja a Pályázati Ajánlat alakiságának vizsgálata, alaki érvényesség esetén a pályázó hatósági nyilvántartásba vétele, és ekként az ügyféli minőségének deklarálása. Az Mttv. 59. § (1) bekezdése a pályázat értékelését, a (2) bekezdés a hiánypótlást, a (3) bekezdés a tartalmi érvénytelenséget szabályozza, míg a (4) bekezdés a tartalmi érvénytelenség megállapítását az eljárást lezáró döntésre utalja.

Mindebből látható, hogy az Mttv. a pályázatok alaki és tartalmi vizsgálatánál egy olyan törvényi szabályozást alakított ki, amely két eljárási szakaszt ölel fel, amely egymásra épül, de különbözik egymástól. Míg az 58. § nyilvántartásba vételi eljárást, alaki ezen belül formai vizsgálatot jelent, addig az Mttv. 59. §-a a pályázati ajánlat egyedi elemeinek és összességének tartalmi értékelését jelenti. A két eljárási szakasz közötti törvényi kapcsolatot, az alperes vizsgálódásának terjedelmét, az Mttv. 58. § (3) bekezdése határozza meg.

Az Mttv. 58. § (3) bekezdése szerint, ha a Médiatanács az alaki érvénytelenségi okot a pályázati nyilvántartásba vételt követően, a Pályázati Ajánlat érdemi elbírálása során észleli, a pályázat alaki érvénytelenségét külön végzéssel nem állapítja meg, a pályázat érvénytelenségét a pályázati eljárást lezáró döntésébe foglalja. Ez a rendelkezés törvényi felhatalmazás arra, hogy az alperes a nyilvántartásba vételt követően is vizsgálja a Pályázati Ajánlat alaki érvényességét, és az alaki érvénytelenséghez fűzött törvényi következményt az érdemi határozatában levonja. A nyilvántartásba vételhez ezért nem fűződik olyan joghatás, amely utóbb az alaki hibák vizsgálatát kizárná. Az Mttv. 58. § (3) bekezdése alapján ezért a nyilvántartásba vételt követő alaki hiba miatti érvénytelenség határozattal történő megállapítása nem értelmezhető a Ket. 114. § (1) bekezdés szerinti saját hatáskörben hozott módosító döntésnek.

Az Mttv. 58. § (2) bekezdése pályázati nyilvántartásba vétel megtagadására ír elő alakszerű, végzés formájú döntéshozatalt, pozitív tartalmú döntés esetében ilyen kötelezettség nincs. A nyilvántartásba vétel, vagy annak jogerős megtagadása, az első, eljárási szakaszt zárja le, míg maga a pályázati eljárás érdemben, és a hatósági szakaszt tekintve véglegesen, a pályázati eljárás lezáró határozathozatallal zárul. Az eljárás első szakaszát lezáró végzés formájú elutasító, illetve a nyilvántartást elrendelő aktus eljárásjogi szempontból a pályázó ügyféli minőségét határozza meg. A felperes nyilvántartásba vételéről hozott döntéshez ezért egyedül az ügyféli jogállásból fakadó jogok, illetve kötelezettségek fűzhetők, mint olyan jogok, illetve kötelezettségek, amelyeket a pályázó gyakorolhat. A Ket 1. § (4) bekezdése szerinti jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jog védelmének alapelve is csak ebben az értelemben és körben értelmezhető. Az Mttv. az alperest a nyilvántartásba vételt követően is felhatalmazza az alaki (így a formai) hiba kiszűrésére. Ezen okokból a felperes sem a pályázati nyilvántartásba vételt elrendelő végzés hiányára, sem az ügyféli jogainak sérelmére, mint az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre, sikerrel nem hivatkozhatott.

Az Mttv. 52. § (2) bekezdése meghatározza a pályázati felhívás kötelező alaki és tartalmi elemeit, míg a (3) bekezdés szerinti további feltételek kiírása lehetőség. A pályázati felhívást a Médiatanács a törvény kötelező elemei, illetőleg az Mttv. által különösen meghatározott pályázati feltételek figyelembevételével maga alakítja ki, ekként a pályázati kiírások egyediek. A Pályázati Felhívás egyedi jellege miatt, annak törvényben meghatározott kötelező elemei ellenére sem lehet általános zsinórmértéket adni arra, hogy adott Pályázati Felhívásnak az arra benyújtott Pályázati Ajánlat milyen követelmények teljesülése esetén felel meg vagy sem. Minden ügyben egyedi vizsgálatot igényel az, hogy a Pályázati Ajánlat megfelel-e a

törvény, illetőleg a Pályázati Felhívásban támasztott alaki, ezen belül a formai, valamint a tartalmi érvényességi feltételeknek. A Fővárosi Ítéltáblának is egyedileg kellett ezért megvizsgálnia a Felhívás alapján az ajánlat releváns részeit és ez alapján dönteni az alperesi határozat jogszerűségéről.

Az Mttv. 52. § (3) bekezdés a) pontja szerint a Pályázati Felhívás feltételként tartalmazhatja a benyújtott pályázatokra vonatkozó ajánlati kötöttséget és annak időtartamát. Az alperes Pályázati Felhívásának 1.11.9. pontja szól az ajánlati kötöttségről akként, hogy a pályázó a Pályázati Ajánlatához a benyújtási határidőtől, a Médiatanács pályázati eljárás eredményének hatósági határozatban történő megállapításáig, vagy a pályázati eljárás végzéssel történő megszüntetéséig kötve van. Az ajánlati kötöttség miatt sem a pályázat kiírójának, sem a pályázónak nincs lehetősége arra, hogy a Pályázati Felhívásban megjelölt feltételeket akár a logika, akár az értelem szabályai szerint átértelmezze. Miután az Mttv. az általa meghatározott formai, alaki követelmények mindegyikéhez érvénytelenségi jogkövetkezményt fűz, nincs lehetőség a formai hiba súlyának mérlegelésére sem, így nem lehet eltekinteni a formai követelményeknek megfelelő Pályázati Ajánlat benyújtásától akkor sem, ha a formai hiba érdektelen, tartalmat nem befolyásoló, szükségtelen, avagy egyenesen értelmetlen feltétel volt. Adott pályázó ezért nem érvelhet sikerrel azzal, hogy szükségtelenül előírt pályázati feltételre vonatkozó alaki (formai), tartalmi követelmény teljesülését vizsgálni nem kell, az ilyen követelmény teljesítésének hiánya nem vezethet a Pályázati Ajánlat érvénytelenségéhez. Az ajánlati kötöttség fennállása miatt a perbeli esetben sem lehetett eltekinteni a Pályázati Felhívás adott - egyébként nyilvánvaló - tartalmától.

Az egy eredeti, papír alapú ajánlatot alkotó egyes lapok hátoldala üres, a felperes a folyamatos sorszámozáskor a pályázat üres oldalait nem vette figyelembe. Az Mttv. idézett rendelkezései alapján az alperes az Mttv. keretei között szabadon határozta meg a Pályázati Felhívás egyes elemeit, köztük az 1.10.4.7. pont alapján azt a formai követelményt, hogy a Pályázati Ajánlat minden oldalát folyamatos oldalszámozással kell ellátni. Az így meghatározott oldalszámozási metódus az, amelyhez mind a felperes, mind az alperes kötve volt. Értelemszerű, hogy az ajánlatot alkotó lapoknak két oldala van, a kiírás pedig világosan, egyértelműen az oldalak, és minden oldal folyamatos sorszámozását követelte meg. A Pályázati Felhívás 1.10.4.7. és az 1.10.4.8. pontjainak összevetéséből is látható, hogy a kiírási feltételek meghatározásakor az alperes tudatosan használta az oldal, illetőleg a lap megkülönböztetést. Ezt a formai előírást tovább külön nem részletezte, ahhoz semmilyen más feltételt nem rendelt hozzá, ezért nem lehetett célszerűségi szempontok alapján utólag úgy értelmezni, hogy a tényszerűen létező, de üres, információt nem tartalmazó oldalak számozásának elhagyása nem érinti a folyamatos sorszámozás követelményének teljesülését. Önmagában az a körülmény, hogy egy üres oldal sorszámozása, az üres oldal cégszerű aláírása szükségtelen, mert ezek az oldalak a pályázat szempontjából lényegi elemet, információt nem hordoznak, az ajánlati kötöttség miatt nem adhatott felmentést sem az alperes számára arra, hogy a pályázati feltételek formai rendelkezésének megtartását vizsgálja, sem a felperesnek arra, hogy az előírásnak megfelelő

pályázatot nyújtson be. A felperesnek valamennyi a formai elvárást teljesítenie kellett volna, így az ajánlat minden oldalát, azaz az üres oldalait is, folyamatos sorszámozással kellett volna ellátnia. Ez a formai érvényességi követelmény nem volt félretehető, figyelmen kívül sem hagyhatta volna a felperes azon az alapon, hogy az alperes más pályázatok esetében nem kifogásolta az üres oldalak számozásának hiányát, sem azon oknál fogva, hogy időközben más pályázatoknál ilyen esetre keresztirányú áthúzás feltételt támasztott. Az, hogy az alperes időközben változtatott a vitatott gyakorlatán a kiírási feltételt célszerűbbé, nyilvánvalóbbá tette, nem változtat azon, hogy adott ajánlat csak akkor minősül érvényesnek, ha megfelel a vele szemben elvárt, a pályázati felhívás alaki, tartalmi feltételeinek. Helyesen állapította meg ezért az alperes azt, hogy a felperes ajánlata nem felelt meg a Felhívás 1.10.4.7. pont szerinti formai követelményének, így az a Felhívás 1.10.6.1/b. pontja, illetőleg az Mttv. 57. § (2) bekezdés b) pontja alapján ez okból érvénytelen.

Kétségtelen, hogy a Pályázati Felhívás 1.10.4.8. pontja előírta, hogy az egyszer ragasztható címkét cégszerűen, vagy meghatalmazással igazolt képviselő útján kellett aláírni. Az ajánlat 161. oldalán csatolt aláírás minta szerint a ... Rádió Korlátolt Felelősségű Társaság cégjegyzése akként történik, hogy az előírt, előnyomott, előbélyegzett cégnév alá ..., mint a társaság ügyvezetője önállóan írja alá a teljes nevét. A társaság alapító okiratának 13. pontja önálló cégjegyzésre jogosultként ... tünteti fel. A felperes kereseti érvelése szerint nem szállt vitába azzal, hogy a címkén ennek megfelelő aláírás nem szerepel. A határozatot hasonlóan az üres oldalakkal kapcsolatos érveikhez, az okból kifogásolta, hogy az alperes több alkalommal is befogadott, alakilag érvényesnek tekintett olyan pályázatokat, ahol a címkén lévő aláíráson a cégszerű aláírás hiányzott. Az 1/2002. Közigazgatási Jogegységi Határozat szerint az ügyfélegyenlőség követelménye nem járhat azzal a következménnyel, hogy a jogalkalmazó korábbi téves jogértelmezésén alapuló gyakorlatát ne változtathassa meg. A jogegységi döntés a bíróságokat köti, erre figyelemmel az a körülmény, hogy a Médiatanács a formai követelményre általa előírtak betartásától más pályázati felhívások esetében eltekintett, nem eredményezheti a Ket. 2. §-ának sérelmét, ha utóbb a hatóság - egyébként bírósági döntés nyomán - az általa követett korábbi jogszerűtlen gyakorlatán változtatott.

A Felhívás előírást tartalmazott arra nézve, hogy a Pályázati Ajánlatot a Pályázati Felhívás mellékletét képező formanyomtatvány értelemszerű kitöltésével, a Pályázati Felhívás által előírt nyilatkozatok megtételével és a Pályázati Felhívás által megadott mellékletek csatolásával, az alaki követelmények betartásával a megadott formában és szerkezetben, a dátum feltüntetésével és cégszerű aláírással kell benyújtani (felhívás 2.1.1.1. pont). A pályázónak a Pályázati Ajánlat eredeti példányát alkotó valamennyi okiratot, szerződést, vagy egyéb iratot, dokumentumot a Pályázati Felhívásban meghatározott formában kellett benyújtania, illetőleg valamennyi dokumentum minden oldalát eredetiben aláírni, továbbá a nyilatkozatokat, vagy egyéb dokumentumokat a cégjegyzék szabályai szerint aláírva benyújtani. A Fővárosi Ítéltábla a jogsértés megítélésakor az alperessel egyezően jelentőséget tulajdonított a Pályázati Felhívás értelmező rendelkezéseinek, amelyek

szerint a Pályázati Ajánlat a Pályázati Felhívásra benyújtott teljes dokumentációt, ajánlattételt jelenti. A Pályázati Felhívás 2.3. pontja alapján nyomon követhető a Pályázati Ajánlat kötelező tartalma, egyes nevesített dokumentumok, úgymint a műszaki terv, üzleti, pénzügyi terv, díjajánlat, műsorterv, nyilatkozatok és kötelezően csatolandó mellékletek. Amennyiben a Pályázati Felhívás a teljes Pályázati Felhívást jelenti, annak teljes terjedelmével és mellékleteivel, esetleg módosításával együtt, - és ha a Pályázati Ajánlat a Pályázati Felhívásra benyújtott teljes dokumentációt, ajánlattételt kell, hogy jelentse - nem lehet más következtetésre jutni, mint arra, hogy a felperes ajánlata akkor felelt volna meg a formai feltételek, ha az ajánlat minden oldalát (ide értve a mellékletek aláírását is, függetlenül attól, hogy azok harmadik személytől származnak) a csatolt aláírás minta szerint jegyzi. Azzal, hogy a felperes az üres oldalakat nem írta alá, illetőleg az alperesi határozatban nevesítetten felsorolt mellékleteket sem írta alá, olyan ajánlatot tett, amely nem felelt meg az ajánlattal szemben támasztott alaki érvényességi feltételeknek. Alappal állapította meg ezért az alperes, hogy a felperes ajánlata az Mttv. 57. § (2) bekezdés d) pontja alapján is alakilag érvénytelen, mert formailag nem felelt meg a Felhívásban meghatározott, az aláírása vonatkozó feltételnek.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az alperes keresettel támadott közigazgatási határozata jogszerű, ezért a felperes alaptalan keresetét a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján elutasította.

Az alperes az elsőfokú eljárás során szervezeti képviselővel járt el, így a Pp. 78. § (1); (2) bekezdése és a 79. § (1) bekezdése alapján megállapítandó perköltsége nem merült fel.

A felperes keresetlevelén a számára biztosított illetékfeljegyzési jog ellenére a 36.000. forint kereseti illetéket leróta. A kereset sikertelensége folytán az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés c) pontja, 42. § (1) bekezdése szerint az illetéket viselni köteles.

Az ítélet elleni jogorvoslati lehetőséget az Mttv. 62. § (6) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2012. szeptember 12. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,
Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

